

Zienswijze op concept Transitievisie Warmte

Geacht college van burgemeester en wethouders,
Wij bevinden ons nog in een vroeg stadium van de warmtetransitie. Uit de concept Transitievisie Warmte blijkt dat er nog bijzonder veel onzekerheden bestaan, zoals:

1.
de exacte kosten van de energietransitie per individuele bewoner zijn nog onbekend. Uit proefprocessen in grote steden blijkt dat de kosten stelselmatig te laag worden ingeschat door de gemeentebesturen;
2.
er wordt veelal duiding gemaakt van “het terugverdienen van de investeringen in de eigen woning over een periode van 30 jaar”. Voor sommige bewoners is die periode niet realistisch (meer), gelet op hun leeftijd. Het is dan ook van belang dat er uiteindelijk gekozen wordt voor een systeem dat lage investeringskosten voor de individuele bewoners garandeert;
3.
er is al veel gezegd en geschreven over de druk in de ondergrond in het (oude) centrum van de stad. De maatregelen die daar worden getroffen, zullen zeer waarschijnlijk gevolgen hebben voor de wijken buiten de stadsring/grachtengordel, denk daarbij aan grondverzakkingen. Welk energiesysteem uiteindelijk ook wordt gekozen, het is van belang dat dit systeem goed blijft functioneren bij eventuele grondverzakkingen. Ik heb zelf in 14 jaar tijd al tweemaal een rioolbreuk meegemaakt (van een zogenaamde collecteursleiding) en de kosten die daarmee gepaard gaan, zijn niet gering en bovendien niet verhaalbaar op de verzekering of de gemeente;
4.
de opkomst bij de (digitale) bijeenkomsten is zeer laag. Het transitiegevoel leeft onvoldoende bij de inwoners en wordt veelal gezien als “weer een verplichting van uit de Rijksoverheid”, die gepaard gaat met aanzienlijke kosten en minimale subsidies, waarbij je bovendien aan allerlei kleine regeltjes dient te voldoen om voor een subsidie in aanmerking te komen en waarvan je dan hoopt dat je het geld ook nog binnen een afzienbare termijn krijgt. De “corona-bonus” voor het zorgpersoneel heeft immers ook (te) lang op zich laten wachten;
5.
in het blok woningen waar ik zelf woonachtig ben, gelden er bepaalde beperkingen ten aanzien van het isoleren van de woning; zo is er in de spouwmuren een dunne asbestbeplating aangebracht tijdens het bouwen van de woning. Het isoleren van de kruipruimte door bijvoorbeeld het spuiten van piepschuimkorrels wordt door rioolreparateurs ten strengste afgeraden; bij rioolbreuk onder de woning moet die isolatielaag eerst verwijderd worden voordat er een reparatie kan plaatsvinden. Niet alle verzekeraars zijn gecharmeerd van zonnepanelen, wegens gevaar op kortsluiting en brand. Warmtepompen zijn al helemaal niet populair omdat de huidige modellen veel ruimte innemen en vaak zeer luidruchtig zijn. Wellicht heeft u gezien dat de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State daar onlangs een uitspraak over heeft gedaan in relatie tot de geluidsnormen zoals die zijn opgenomen in het Bouwbesluit 2012. Ik zou zelf de aansluiting op het gas het liefst zo lang mogelijk behouden, tenzij de gemeente met een betrouwbaar, voordelig en gemeenschappelijk gedragen alternatief komt, waarbij je als individu tijdens een storing net zo eenvoudig een expert aan huis kunt krijgen als thans het geval is bij de CV-monteurs;
- 6.

Op bladzijde 47 van het concept staat het volgende geschreven: *“In de meeste buurten is isolatie en/ of het installeren van een hybride-warmtepomp een eerste slimme stap”*. Ik ben zelf geen voorstander van “tussenoplossingen”. Dat betekent in principe dat je al (veel) geld uitgeeft, terwijl je nog niet weet wat nu uiteindelijk de bedoeling is en of jouw individuele oplossing wel in het grotere (collectieve) plaatje past. Bovendien loop je het risico dat je investeert in een systeem met veel kinderziekten en weinig beschikbare expertise zodra er zich mankementen voordoen. Wat mij daarbij op bladzijde 32, onder 4.2.5, opvalt is dat veel beoogde warmtebronnen slechts een niet toereikende warmte leveren (“laag”). Dat baart mij grote zorgen. Als ik een vergelijking trek met de elektrische auto’s: je kunt al een aantal jaar een elektrisch voertuig kopen, maar het aantal beschikbare oplaadsystemen in de openbare ruimte is nog minimaal;

7.

Voor de meeste alternatieven voor aardgas is het noodzakelijk dat de woningen in onze wijk verder geïsoleerd worden. Daar lopen we dus tegen beperkingen aan, zoals de eerder vermelde asbestplaten in de spouwmuren. Het lijkt mij logischer om te kijken welke woningen en andere gebouwen in Gouda na 1992 zijn gebouwd, om een bepaalde mate van zekerheid te verkrijgen over de afwezigheid van asbest en juist bij die woningen en gebouwen te kijken of er goede resultaten zijn te behalen qua isolatie;

8.

Uit het concept Transitievisie Warmte blijkt dat nog heel veel zaken *“in onderzoek zijn”*. Elke producent van alternatieve energietoepassingen zal preken voor eigen parochie en vooral de voordelen benadrukken en de nadelen onbesproken laten. De gehele energietransitie is een bijzonder complex gebeuren. Kijk maar eens hoe lang we bij een grotendeels papieren transitie (juridisch) en een deels praktijktransitie (automatisering) bezig zijn met de invoering van de Omgevingswet. Deze gehele energietransitie is nog veel complexer, deels qua regelgeving, maar vooral door het uitvoeringsvraagstuk. Daarom is het van belang om er de tijd voor te nemen en niet in de voorste gelederen te willen lopen. Laat bepaalde zaken eerst duidelijk vorm krijgen, laat de stabiliteit van energiesystemen en apparatuur eerst proefondervindelijk bewezen zijn voordat die grootschalig worden toegepast. En zoek in de tussentijd een alternatief voor het reduceren van de CO₂-uitstoot, bijvoorbeeld door bomen bij te planten. In het Goudse Hout is het de laatste tijd alleen maar kaalslag. En benut polders ook eens voor andere zaken dan nieuwbouw. Maak van Gouda meer onderdeel van het Groene Hart.

9.

Ik maak me voorts zorgen over de verhoudingen tussen de leveraar van de energie, de beheerder van de “warmtekavel” en de consumenten die onderling allemaal een andere vorm van energieopwekking gaan gebruiken. In het concept wordt gesproken over een “vrijheid van keuze van energieleverancier”. Hoe gaat dit in een nieuwe systeem uitpakken? Wat als er door de diversiteit aan gekozen oplossingen door particulieren (de één bijvoorbeeld zonnepanelen, de ander een warmtepomp, enzovoorts) te weinig animo is bij energieleveranciers of kavelbeheerders om daadwerkelijk energie te leveren of een kavel te beheren omdat dit simpelweg niet rendabel is? Als de enige oplossing voor de binnenstad de levering van “groen aardgas/biogas” is, waarom dan de eigenaren van woningen en gebouwen buiten de binnenstad niet de mogelijkheid bieden om datzelfde gas via het bestaande netwerk te laten gebruiken?

10.

En als het alternatief voor aardgas er toch moet komen, dan hoop ik dat u kiest voor een warmtenet waar een ieder eenvoudig op aangesloten kan worden, een stadsverwarmingsidee, zoals in Den Haag gebruikt wordt. Ik denk dat dit de enige manier is om de meerderheid van de bevolking mee te krijgen in de energietransitie zonder uitbarstingen van onvrede zoals die zich thans voordoen bij de protesten van de boeren in de stikstofkwestie en van personen die zich niet kunnen verenigen met de Coronamaatregelen.